

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXXI. (25)
No. (štev.) 30

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
27. julija 1972

Trnova pot

Ze nekaj časa se govori v domovini, da je v pripravi nov zakon o položaju verskih skupin v Jugoslaviji. O tem zakonu so se porajale prve vesti kmalu po obisku diktatorja Tita v Vatikanu. Naš list je tedaj, ko je o tem obisku poročal, izrazil svoj pesimizem glede sadov te poteze. Niso pa s tem pesimizmom soglašali domači verski listi, niti zamejski, ko so ugotavljali, da se Cerkev v Jugoslaviji s tem odpira novo obzorje, da bo dotlej lahko stopila na novo pot. Danes že lahko ugotovimo, da je slovenska Cerkev res stopila na novo pot. A ta je še bolj trnova kot doslej.

Več znakov je bilo mogoče zadnje čase zaslediti o poostreni politiki komunistične partije proti Cerkv. A eden najbolj jasnih izrazov te nove politike (pred Popitovim govorom, o katerem poročamo na drugem mestu), je bila konferenca Zveze komunistov iz ljubljanske občine Center, ki je bila 26. junija. Na tem zborovanju so tudi ponovno sprožili vprašanje klerikalizma. Tudi „nove oblike klerikalizma“, t. j. romanja. Ugotovili so, da „nevdržno“, da turistične agencije same agitirajo romarska potovanja. Sklenili so tudi, naj občinska konferenca Zveze komunistov opozori vse turistične agencije v Ljubljani, naj tega ne delajo več. Po takem koraku je pač lažje razumeti zagrizeno postopanje ob priliki lurskega romanja.

A romanja niso glavna skrb konference. Ta je bila posvečena sploh „vedno večjemu udejstvovanju katoliške cerkve na neecerkvenem področju“, od „športnega udejstvovanja do socialnega skrbstva, pri čemer imajo takšne aktivnosti dostikrat politična obeležja.“

Na isti konferenci je sekretar Roman Albrecht dejal, da je „ocena, da katoliška cerkev nima političnih ambicij, zmotna. Tendence v naši občini govorijo nasprotno, zato moramo s političnimi ambicijami Cerkev tudi računati.“ Dolžnost vseh komunistov da je, boriti se proti političnemu klerikalizmu, komunistične organizacije naj to vprašanje dobro preučijo, zlasti v vzgojno-prosvetnih in zdravstvenih zavodih.

Nanašanje na vzgojo ni slučajno. Saj je prav na tem področju že dalj časa v teku partijska kampanja. Partija v principu zahteva idejno (komunistično) angažiranost vzgojiteljev. To stališče ZK je bilo tudi v zadnjih letih sicer znano, toda pristojni ga navadno niso gnali v ostrino. Sedaj pa je svetovnonazorna opredeljenost šole spet prišla v ospredje zlasti ob izjavah nekaterih partijskih vodij, ki so komunistično usmerjenost učiteljev postavili za pogoj njihovega pedagoškega poklica. Temu seveda ni nič čudnega, če upoštevamo dejstvo, da je prav mladina tisti del prebivalstva, kateri se partiji v čedalje večjem številu odbojuje, in to do take mere, da je partijski narastek resno ogrožen.

Ko se je torej razvila debata o „idejno angažirani“ šoli, so vanjo pričele posegati razne osebnosti. Med temi je največ pozornosti vzbudil prav članek dr. Franceta Perka, docenta na teološki fakulteti v Ljubljani, katerega je objavila revija „Znamenje“ (št. 3-1972). Njegove misli je potem povzel in komentiral tudi štirinajst dnevnik „Družina“.

Dr. Perko poudarja, da tako zapleteno in obsežno vprašanje, kakor je idejnost v šoli, ne dopušča administrativnega reševanja. Najvišji organi oblasti, v kateri so zastopani le občani-neverniki, ne bi smeli odločati o vzgoji občanov-vernikov, zlasti če jim hočejo predpisati spreobrnitev k svoji (marksistični) ideologiji. „To ni demokratično“, trdi pisec in poudarja, da je zahteva po ideološko neopredeljeni šoli upravičena. To da zahtevajo vzgojo, ki bi mladega človeka pripravila, da bo spoštoval svobodno prepričanje vsakega človeka, pa naj bo vernik ali nevernik. Temelj takšne vzgoje pa je, da že v šolah znanstveno objektivno prikažemo različne poglede na svet.

DEMAGOŠKI STRUPENI GOVOR POPITA KOMUNISTI V SLOVENIJI PRITEGUJEJO VIJAK

Omejevanje verske svobode

Po vseh republikah Jugoslavije se v zadnjih tednih vršijo napadi in izpadi režimskih govornikov proti nacionalizmu. Vidijo ga povsod in mlatijo po njem na vse načine. Nacionalizem naj bi bil največja nevarnost za „delavski razred“ in za socialistično samoupravljanje. Naravnost cinizem je pa v tem, da se partijski bonci v teh govorih postavljajo v pozo branilcev delavskega razreda, med tem, ko kažejo statistike in dejansko stanje, da je delavskemu razredu zelo malo do komunizma in da se za partijo navdušujejo najmanj delavci.

Tudi v Sloveniji se je režim poostiril. Slovenski komunisti pa vidijo kar dva sovražnika: nacionalizem in klerikalizem. Zlasti klerikalizem vidijo povsod. Celo slovensko romanje v Lur, ki je bilo 5. do 12. julija, jih je spravilo iz ravnotežja in so videli v njem sovražno dejanje in vsiljevanje klerikalizma. Napadali so agencije ki romanja podpirajo in organizirajo. Poleg tega so tri dni pred romanjem komunistične oblasti odpovedale posebne vagona za romarje. Zato so morali ti potovati do Trsta v izredno neprijetnih okolnostih. V Trstu pa so jim dali Italijani na razpolago vagona do Lurda in so jih potem tudi sami odpeljali iz Lurda v Ljubljano. Že ta primer dokazuje, kaj vse si komunisti predstavljajo pod klerikalizmom, kateremu so napovedali neizprosno boj.

V govoru 1. julija v Horjulu na proslavi 15 letnice Iskrine tovarne v tem kraju in proslavljanje raznih komunističnih obletnic je predsednik CK Zveze komunistov Slovenije France Popit imel govor, ki je povzetek najbolj strastnih propagandnih govorov na komunističnih mitingih med revolucijo.

Niso upoštevali religioznih potreb vernikov

V uvodnih besedah je Popit, navdahnjen verjetno še po Kocbekovem medvojnem prepričanju o nujnosti pobijanja duhovnikov in vernikov rohnol takole, ko je opisoval dobo revolucije:

„Borbeno prebujanje osnovnih t. j. delovnih množičnih mest in vasi ni v ničemer ogrožalo religije, pač pa je ogrožalo prosvetni — politični in ekonomski interes klerikalnih in liberalnih veljakov, vseh tistih, ki so družbeno moč in boljše življenje gradili na revščini drugih. Z brezobzirnim izkoriščanjem religije v politične namene in s pomočjo okupatorja se je tej gospodi posrečilo zavreti enotnost ljudstva in postaviti belogardijske postojanke tudi na tem območju, kjer je bil delavski razred maloštevilen in šibak. V tistih usodnih dneh za slovenski narod in bodočnost delovnih ljudi se je z vso ostrino izkazalo, da uradna rimsko-katoliška cerkev na Slovenskem in precejšnje število duhovnikov upošteva samo materialni in politični interes cerkve kot družbene organizacije, ne pa religioznih potreb vernikov. S porazom okupatorja so bili poraženi tudi ti, poraženi zaradi boja vsega slovenskega ljudstva — njegovih vernih in hevernih članov.

Želijo se vtikati v šole

Glede delokroga Cerkev in duhovnikov je Popit nadaljeval: „Ne bi govoril o tem, če bi bilo vse to že za nami. Toda poraz, ki ga je doživela klerikalna

Dr. Perko nato dokazuje, v čem je prava angažiranost šole. Postavlja sicer, naj šola ne oblikuje človeka v religioznem duhu, a zahteva prav tako, da ne sme biti antireligiozna in to še podčrtava. „Zahteve po marksistično uniformirani šoli bi mogli raztegniti na trditev, da je šola v Jugoslaviji dejansko šola ZK. Tej trditvi, — ugotavlja Perko, — pa bi tudi vsi poštene člani ZK nasprotovali. Če torej šola ni šola ZK, potem morajo biti v njej zastopani tudi drugi svetovni nazori,“ pribija.

politika, ni zmodril vseh. V cerkvenem tisku in dejavnosti nekaterih duhovnikov, pa tudi laikov, se zaradi predpostavljanja interesov cerkvene kot prosvetne družbene organizacije zanemarja religiozni interes vernikov. Poskušajo spremeniti ustavno določilo o ločenosti cerkve od države, želijo se vtikati v šole, jo idejno podreti, težijo ustanavljati svoje cerkvene socialne, varstvene in druge ustanove in organizacije, skratka, radi bi ločili verne in neverne državljane in ohromili uspešno delo obstoječih od družbe ustanovljenih institucij.“

Kdo je sovražnik ljudstva?

Ko je Popit iskal „sovražnike ljudstva“ je ponovno dokazal in priznal, da svoboda velja v komunističnem režimu le za komuniste, za druge pa ne, najmanj pa za vernike. Takole je dejal:

„Ko z zaskrbljenostjo gledamo takšno delovanje nekaterih duhovnikov in laikov, izražamo svojo odločnost, da ne bomo popustili načelom, da je sovražnik ljudstva tisti, ki hoče izkoristiti religijo za ustvarjanje razdora med ljudmi. Vztrajamo pri tem, da je svoboda religije in pravica do religioznega življenja sestavni del demokratičnih pravic človeka, sestavni del svobode vesti veskogar. Nikdar nismo bili in nikdar ne bomo komunisti tisti, ki bi ovirali posameznika v tej njegovi pravici, ampak nasprotno, borili se bomo proti vsem, ki bi skušali ustvariti nenotnost, ki bi onemogočali skupne napore vseh delovnih ljudi za razvoj slovenske in jugoslovanske samoupravne socialistične družbe, napredek in lepše življenje vseh ljudi.“

Dialog je nesmislen

S kolom po glavi pa je Popit udaril tiste, ki so mnenja, da ima že beseda dialog tako magično moč v sebi, da vse pogladi in pomiri, tudi odnose s komunisti in komunizmom. Takole jim je zabrusil:

„V tem boju stojimo komunisti z rama ob rami s tistimi vernimi državljani in duhovniki in z vsemi socialističnimi silami, ki so na strani delovnega ljudstva. Smo za skupen boj vseh socialističnih sil, za vse, kar osvobaja človeka in bogati njegovo vsestransko življenje. Za boj proti vsem, kar temu nasprotuje. Ta boj politično organizira in usmerja Socialistična zveza, ki ima danes enak pomen, kot ga je imela Osvobodilna fronta za revolucionarni boj pred 30 leti. Zavzemamo se za tako sodelovanje vernih in nevernih občanov, ne pa za nekakšen dialog med marksisti in vernimi po cerkvenih dogmah, ki je nesmisel, saj se koncem koncev ne bi mogel zaključiti drugače, kot z brezplodno razpravo, ali je bog ali ga ni. Kolikor pa gre za probleme, ki nastajajo med socialistično družbo in cerkvijo, naj jih rešujejo občani v verskih komisijah, v komisijah Socialistične zveze in v obstoječih institucijah socialističnega samoupravnega sistema. Torej ne gre za dialog, marveč za aktivno sodelovanje vernih in nevernih v vsakdanjih vprašanjih, to pa vključuje tudi boj proti oživljanju klerikalizma, ki je Slovincem prinesel že dovolj zla.“

Popit je nato govoril o socialistični demokraciji, ob enotnosti delavnih ljudi, delavcev, kmetov in delovne inteligence. O pravici delovnega človeka, da

Ko Družina komentira Perkovo članek, ne more iti mimo konference ZK z dne 26. m. m., o kateri smo govorili v uvodu. „Očividno gre za nesporazum o obsegu pojma, kaj je cerkveno in kaj ni,“ upa. In k upanju še dodaja prošnjo: „Verni občani želimo, da bi odgovorni prisluhnili tudi našim stališčem,“ o bodo nastajale opredelitve in teze za novi zakon o pravnem položaju verskih skupnosti.“

Res je Cerkev v Jugoslaviji stopila na novo pot. Na pot novih pritiskov, groženj in napadov. Na trnjevo pot.

Los peligros de las misiones soviéticas

Hace diez años, las relaciones entre América Latina y la Unión Soviética eran escasas. Salvo México, Argentina y Uruguay, no existían relaciones diplomáticas con los demás países y las misiones comerciales u otras resultaban poco numerosas.

Hoy día, la U.R.S.S. ha establecido relaciones diplomáticas con casi la totalidad de los países latinoamericanos y las misiones comerciales, técnicas, culturales, etc., abundan en todas partes y no sólo en Cuba y Chile. Esta situación de ahora presenta sin duda alguna serios peligros, ya que no hay que olvidar que todo el personal soviético en misión en el extranjero, cualquiera que sea su función y su sector de actividad, es miembro activo y está al servicio del K. G. B., el servicio secreto soviético. Así, no cabe extrañarse del considerable número de agentes soviéticos sorprendidos en flagrante delito de ingerencia, de actividad subversiva o de espionaje. Los casos son tan frecuentes que ya sólo llaman la atención aquellos que ofrecen un carácter sensacional, como cuando Inglaterra tuvo que expulsar, el año último, a más de cien ciudadanos soviéticos, acusados todos ellos de espionaje; poco después Bélgica tuvo que expulsar por el mismo motivo a una cuarentena, y Bolivia, hace dos meses, pidió abandonasen su territorio un centenar de agentes soviéticos por actividades subversivas.

Mas fuera de estas casos espectaculares, hay que señalar que ninguno de los países latinoamericanos se ha visto libre de tales hechos, por lo que resulta larga la lista con todos los casos de espionaje que han tenido u origen en las embajadas y misiones diversas de la U. R. S. S.

La misma O. N. U., que no conoció ningún caso de espionaje por parte de los países no comunistas, ya fue nueve veces la sede de redes de espionaje por cuenta de la U. R. S. S. El último caso ocurrió a comienzos de año, en febrero, el cual motivó la expulsión de los Estados Unidos de un ciudadano soviético en misión en la O. N. U.: Valery Iván Markelov.

Estos ejemplos, entre muchos otros, muestran cuán grande debe ser la vigilancia a que han de estar sometidos los numerosos soviéticos que, a títulos diversos se hallan actualmente en América Latina.

se skupno ustvarjene dobrine delijo po delu, po prispevku vsakega posameznika k skupnemu uspehu. Priznal je tudi, „da moramo marsikaj še napraviti zato da bo delavni človek zares nosilec vsega družbenega življenja, da bomo trajno odločil o svojem današnjem in jutrnjem dnevu.“

Neenotnost tudi med partiji

Da obstoja neenotnost med partiji, ki je prišla do izraza tudi na seji predsedstva Lige komunistov 12. julija t. l. na Brionih, je priznal tudi Popit, ko je dejal:

„Ni jih pa malo in niso brez vpliva ljudje — tudi s partijskimi legitimacijami — ki jih moti, ko poudarjamo, da revolucionarni boj še traja, da še ni končan, da je v tem boju delavski razred vodilna sila družbenega napredka in da mora biti Zveza komunistov botvena organizacija tega razreda. Pojavljajo se s staro, zaprašenno modrostjo čes da ima v človeškem in družbenem organizmu vsak del svojo nalogo, kar določa tudi medsebojne odnose, ki nalogajo enim odločanje in drugim izvrševanje in dajejo zato enim večjo in drugim manjšo moč. Zaradi narave same, zaradi nujne delitve dela naj bi po njihovem nujno nastajal tudi v družbi odnos podrejenosti in nadrejenosti, vladanja in pokorščine, moči in nemoči ljudi.

Tako miselnost in take odnose bi radi zadržali seveda tisti, ki imajo že sedaj moč in ki odločajo. Bili bi politično slepi in izdali bi delavski razred, iz katerega smo komunisti zrasli, če ne bi videli, kako takšna miselnost in ravnanje razjedata našo enotnost. Pojav-

Padanje članstva ZK Jugoslavije

NAJBOLJ PARTIJO ZAPUŠČAJO DELAVCI

Od 1962. do 1971. število članov ZK Jugoslavije prekaša milijon. Največ jih je bilo 1968. leta — 1.146.084. Odtlej število nazaduje in je 1971. leta znašalo 1.025.476. ZK je zdaj množična organizacija, v kateri je približno vsak 14. odrasli občan oziroma vsak četrty zaposleni. Med člani ZK je 19,5 odstotka žensk.

V minulem obdobju se je socialna baza ZK znatno spremenila. Število delavcev in kmetov stalno nazaduje. Leta 1961 je bilo v ZK 37 odstotkov delavcev, lani pa samo 28,8 odstotka. S kmeti je podobno. Hkrati se je delež nemanuelnih slojev povečal s 34,7 na 40,1 odstotka.

Zanimivo je, da število izključenih nenehno nazaduje. Tako je bilo 1962. leta celo 22.655 izključenih, lani pa 6.813. Nasprotno pa izredno naglo narašča število tistih, ki samovoljno zapuste organizacijo. Takih je 1964 bilo

lja se nova jara gospoda, ki si ustvarja svoj svet, svojo ideologijo in svojo moralo, gospoda, ki nima posluha za težave in težnje delovnega človeka, ki svoj ozki interes proglašajo za slovenski nacionalni program. Temu svetu in tej miselnosti smo napovedali boj, ne pa direktorjem, organizatorjem dela ali celo inteligenci.“

Revščina delavskega razreda in jara gospoda

Ob koncu svojega govora je Popit tudi priznal da obstoja revščina med delavskim razredom katere glavni krivec naj bi bila naduta jara gospoda, s temi besedami:

„Delavski razred se dobro zaveda, da se mora dvigniti iz revščine samo z rezultati svojega dela, ne pa na račun dela ali izkoriščanja drugih. Zato je proti anarhiji v proizvodnji, za disciplino v družbi in njenih organizacijah, saj sta smotnost in organiziranost dela predvsem v interesu delavskega razreda samega. Birokratsko ravnanje pa želi odmakniti delavski razred od te zavesti, želi zadržati mezdnost miselnost, kot so jo ustvarili kapitalistični odnosi. Zato smo se in se bomo organizirano borili za odločujočo vlogo delavskega razreda, za to, da se bodo delovni ljudje zavedli svojih pravic in se jih posluževali.

Trdno smo odločeni, da izkoreninimo nesocialistične odnose, s tem pa tudi naduto ponašanje in demagoško nastopanje današnje jare gospode.“

Predsednik CK Zveze komunistov Slovenije France Popit je s tem govorom, kljub opoziciji v lastnih vrstah, zaokrenil krmilo partijske barke nazaj v stalinizem. Ali bo uspel?

2.273, lani in predlanskim pa okoli 15.000. Narašča tudi število črtanih iz evidence, ki znaša zdaj okoli 20.000.

Med delavci je največ izključenih. V minulem desetletju je od izključenih na delavce odpadlo 45 do 55 odstotkov. Število izključenih kmetovalcev nazaduje in je znašalo 1971. leta 10,6 odstotka. Od 1968. leta raprej narašča tudi število izključenih iz nemanuelnih poklicev; 1971. jih je bilo 27,1 odstotka. ZK najbolj zapuščajo delavci. Nanje odpade 50 do 60 odstotkov vseh, ki so v zadnjem desetletju odšli iz ZK, vendar čedalje bolj narašča število pripadnikov nemanuelnih poklicev, ki zapuščajo organizacijo.

Vsak deseti zaposleni delavec je član ZK (11,1 odstotka). V skupini zaposlenih strokovnjakov, umetnikov in voditeljev pa malone vsak drugi član ZK. V ZK je včlanjen vsak četrty administrativni uslužbenec.

IZGON SOVJETOV IZ EGIPTA

MOŽNOST AMERIŠKEGA POSEGA V PRAZINNO

Egiptanski diktator Anwar Sadat je pretekli teden presenetil svet z izjavo, da je ukazal sovjetskim „vojaškim svetovalcem“ v Egiptu takojšnje vrnitev v ZSSR. Njegov sklep je stopil v veljavo 17. t. m. ter se je do danes večina od 15.000 do 20.000 sovjetskih „vojaških svetovalcev“ že umaknila z egiptanskega ozemlja.

Sadat je tudi objavil, da so vsa vojaška oporišča, ki so jih na egiptanskem ozemlju zgradili Sovjeti, prešla v egiptanski posest in da jih bo odslej upravljala egiptanska vojska.

Sadat je svojo odločitev objavil centralnemu komiteju edine egiptanske politične stranke Arabski socialistični union, ki ga je enoglasno odobrila. Pred tem je poslal egiptanskega vladnega predsednika Sidkija v Moskvo, da je njegovo odločitev direktno sporočil sovjetskemu partijskemu šefu Brežnjev in sovjetskemu vladnemu predsedniku Kosyginu.

Sadat je izjavil, da je bil doslej glavni cilj njegovega režima vzdrževati kar najboljše odnose z ZSSR, „toda to je bilo napačno, kajti naš največji sovražnik je Izrael.“

Sadat je sovjetskemu vplivu na Bliznjem vzhodu zadal silovit udarec. Odkar je Moskva leta 1955 s takratnim egiptanskim diktatorjem Nasserjem sklenila prvo pogodbo o izmenjavi egiptanskega bombaža s sovjetskim orožjem in s tem začela svoj vplivni pohod na Bliznji vzhod, še ni doživela tako hudega prestižnega udarca na tem delu sveta. ZSSR je vložila milijonske dolarske vsote v zgraditev asfvanke električne centrale na Nilu in od zadnje arabsko-izraelske vojne leta 1967 vložila v modernizacijo egiptanske vojske od 5 do 7 milijard dolarjev. Istočasno je poslala v Egipt od 15 do 20 tisoč svojih „vojaških svetovalcev“, ki so upravljali novo zgrajena letalska in raketna oporišča na egiptanskem ozemlju.

Sadatov sklep o izgonu Sovjetov je močno zadovoljil libijski protikomunistično vladno, prav tako so izrazili zadovoljstvo v Sudanu. Zadovoljni so v Izraelu kakor tudi v Washingtonu in vseh zahodnoevropskih prestolnicah. Ve-

liko presenečenje je Sadatov izgon Sovjetov povzročil v Beogradu, ki se stopoma javno vrača v sovjetski tabor. Titov sen, ki je bil sen sovjetskega komunizma, voditi tkim. tretji svet tako, da bo polagoma prešel v satelitsko odvisnost od Moskve, se je na Bliznjem vzhodu dokončno podrl.

Z odstranitvijo sovjetskega direktnega vpliva v Egiptu pa ni odstranjena nevarnost vojaškega spopada med Arabci in Izraelom, temveč po mnenju nekaterih postaja sedaj še večja. Moskva je bila, kakor trdijo, za Egiptane tista sila, ki jih je zadrževala, ker se veljaki v Krenlju nočejo spopasti z ZDA. Sadat bo imel sedaj proste roke za napad na Izrael.

Nekateri opazovalci pa menijo, da se je Sadat končno odločil s pogajanjem z Izraelom urediti arabsko-izraelski problem, pri čemer ga je tudi ovirala Moskva, ki je hotela arabsko-izraelsko napetost vzdrževati v nedogled. V zvezi s tem ugotavljajo, da se sedaj Washingtonu spet nudi lepa prilika, stopiti v praznino, ki je nastala s sovjetskim odhodom. Koliko se jim bo to posrečilo, je težko prerokovati, je pa stvar odvisna od diplomatske spretnosti severnoameriške vlade, s katero po drugi svetovni vojni ni ravno prednjačila.

Severnoamerškemu diplomatskemu vdoru v Egipt vrata vsekakor niso na stežaj odprta. To je potrdil Sadat sam, ko je minuli ponedeljek v egiptanskem kongresu v štiriurnem govoru sicer poudaril, da sta se Kairo in Moskva začela polagoma oddaljevati od lanskega marca naprej, pa je takoj nato zvalil glavno krivdo za krizo na Bliznjem vzhodu na ZDA. Sadat je trdil, da „Izrael leta 1967 ne bi šel v vojno, če mu ne bi pomagale ZDA.“ Trdovratno pa Sadat molči, kakor to delajo vsi ostali arabski vodje, da se nočejo sprijazniti z dejstvom izraelske države v Palestini in da je njihova politika uničenja te države vzrok neprestane večje ali manjše napetosti na Bliznjem vzhodu. Ta politika je šla v račun Moskvi, da je z njo vezala del severnoameriških sil v Izraelu, in ohranjevala tlečo žerjavico nevarnosti vojnega spopada, ki jo je mogoče vsak trenutek vzplamteti v požar.

Novo Razkrižje

O razmerah v Razkrižju je naš list že pisal. Kljub temu, da se je pri ljudskem štetju lanskega leta 83% prebivalcev v Razkrižju izjavilo za Slovence, in je Razkrižje v Sloveniji in pouk v ljudski šoli slovenski, rabi župnik v cerkvi samo hrvaščino, le petje je lahko slovensko. Ves trud slovenskih vernikov in škofov, da bi se uvedlo poleg maše v hrvaščini tudi maša v slovenščini, ni nič zalegel ne pri krajevem župniku Slavičku ne pri zagrebški nadškofiji.

Nekaj podobnega pa se sedaj dogaja v treh župnijah na Koprskem in sicer v Pregari, Gradini in Topolovcu. To so tri vasi ob cesti Kuber—Motovun in spadajo pod Slovenijo, v cerkvenem oziru pa pod škofijo v Pazinu. V cerkvi imajo samo hrvaščino, v šoli pa seveda slovenščino, saj so ljudje Slovenci, kar se je znova pokazalo pri lanskem ljudskem štetju, ko se je velika večina prebivalcev v vseh treh župnijah izjavila za Slovence. Vse prošnje za uvedbo slovenske službe božje

Narodnostna sestava Jugoslavije

Zvezni zavod za statistiko v Beogradu je pred kratkim objavil podatke o narodnostni sestavi Jugoslavije kot to to izhaja iz ugotovitev lanskega vsedržavnega popisa.

Najmočnejši narod v Jugoslaviji so Srbi, ki jih je 8.140.000 ali 39,7% skupnega prebivalstva. Z ozirom na popis v letu 1961 so nazadovali, saj jih je bilo tedaj 42,1%.

TITOVE REPUBLIKE

Pod tem naslovom je severnoameriška tedenska revija Time nedavno objavila zgornji zemljevid sedanje Jugoslavije, s katerim skuša nazorno prikazati pomešanost hrvaškega in srbskega prebivalstva predvsem v bosansko-hercegovski republiki in s tem v zvezi težak problem razmejitve med morebitnima samostojnima hrvaško in srbsko državo, čigar rešitev bi enako zadovoljila oba naroda.

Mednarodni teden

Sovjetska vesoljska ladja Venus 8 je pred dnevi srečno pristala na Zemlji najbližjemu planetu Veneri ter je 50 minut oddajala poročila o razmerah na Venerinih tleh. Ugotavljajo, da tam znaša temperatura nad 400 stopinj Celzija, pritisk pa je 90-krat večji kakor na Zemlji.

Nixon, ki ga smatrajo za že določenega predsedniškega kandidata republikanske stranke, je odklonil poziv demokratskega predsedniškega kandidata McGoverna, da bi debatirala o ameriških problemih na televiziji. Nixon se spominja svojih debat z Johnom Kennedyjem, v katerih mu ni bil kos.

Takaei Tanaka, japonski ministrski predsednik, in Nixon se bosta 1. t. m. sestala na Havajih. Nihona zanima japonsko stališče do taiwanskega problema. Iz Moskve z velikim nezaupanjem opazujejo zблиževanje med Pekingom in Tokijem, dvema največjima silama na azijskem kontinentu.

V Vietnamu je bilo v minulih desetih letih ubitih 88 tujih časnika, 20 pa je pogrešanih.

Ameriška vlada je sporočila čilskemu marksističnemu predsedniku Allendeju, da je pripravljena pristati na nova dolarska posojila vedno bolj obubožanemu Čilu, toda pod pogojem, da Allende pristane na „pravično“ odškodnino za razna podržavljena severnoameriška podjetja. Allende se tej ameriški zahtevi upira.

Francija namerava izvršiti še dve atomski eksploziji na južnem Pacifiku. Francoska vlada vztrajno molči pred protesti Japonske in pacifiških južnoameriških držav in izvaja svoj atomski program.

Okamoto, japonski terorist, ki je z drugima dvema tovarišema pred nekaj tedni z brzostrelko pobil 26 ljudi, 79 pa ranil na Tel Avivskem letališču, je bil obsojen na doživetno ječo. Izrael je leta 1954 odpravil smrtno kazen, z izjemo nacističnega vojnega zločinca Eichmanna, ki je bil obešen leta 1962.

General Franco, španski diktator je izdal dekret, po katerem bo ob njegovi smrti prevzel vodstvo vlade avtomatično novi predsednik. Trenutno je podpredsednik španske vlade admiral Luis Carrero Blanco.

Dr. Schroeder, bivši zahodnonemški zunanji minister, sedaj predsednik zahodnonemškega parlamentarnega zunajpolitničnega odbora, se mudi v Peking na razgovorih s kitajskimi komunističnimi veljaki. Zahodna Nemčija je za Japonsko drugi kitajski največji trgovski partner, nima pa diplomatskih odnosov s Pekingom. Poleg Luksemburga je Zahodna Nemčija tudi edina članica SET-a, ki nima rednih diplomatskih stikov s Kitajsko.

poleg hrvaške so ostale brez uspeha. Razumljivo je, da se tako povečuje napetost med dvema slovanskima in katoliškima narodom po krivdi nekaterih narodnih šovinistov, ki so se vrnili celo v cerkvene kroge.

Hrvatov je približno 4.520.000 ali 22% (pred desetimi leti 23,2%). V republiki Hrvatski živi 3.524.000 Hrvatov ali 79,4%, Srbov pa je 626.000 ali 14,2%. Hrvati živijo tudi v republiki Bosna in Hercegovina: 772.500 ali 20,6% prebivalstva v tej republiki.

V republiki Bosna in Hercegovina so najmočnejši muslimani, ki nočejo biti niti Hrvati niti Srbi. Teh je 1.482.000 ali 39,6% odstopka prebivalstva. Srbov v tej republiki je 1.393.000 ali 37,2%. Hrvatov je kot rečeno 20,6%.

Slovencev je 1,7 milijona ali 8,3% prebivalstva (leta 1961: 8,6%). Slovenija je narodnostno najbolj čista republika, saj živi v njej 95% Slovencev. Makedoncev je 1.195.000 ali 5,9% (leta 1961: 5,6%).

Albanci, ki živijo v Kosmetu (Kosovo in Metohija), so se v zadnjih letih najbolj pomnožili. Od 4,9% so se povzpeli na 6,4% prebivalstva. Sedaj jih je 1.310.000, v republiki Albaniji pa 2.200.000.

Črnogorcev je 508.000 ali 2,5% (leta 1961: 2,8%), Madžarov v Vojvodini 480.000 ali 2,3% (leta 1961: 2,7%), Jugoslovanov (ki se narodnostno niso hoteli opredeliti) pa 270.000 ali 1,3% (leta 1961: 1,7%). Največ jih živi v Beogradu: okrog 51.000.

— Razdvojenost duha je v nekem smislu posledica nečistosti.

Sv. Tomaž Akvinez, II, II, 53, 6 ad 2.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

NOVI ČINITELJI

Argentinski politični položaj je v zadnjih dneh preteklega tedna pretresel nov val dogodkov, izjav in napovedi. To je razumljivo, če upoštevamo da se hitro bliža datum 25. avgusta, ko bo dokončno jasno, katere važne figure sedanjega političnega življenja bodo lahko kandidirale na volitvah prihodnjega marca. Možni kandidati namreč od tega dne ne bodo smeli zasedati vladnih položajev in tudi se ne nahajati izven države.

Glede tega zadnjega je v petek, 21. v Madridu izjavil bivši predsednik Perón, da ne sprejema pogojev vlade. On da se ne misli vrniti v Argentino pred 25. avgustom, ker da mu vlada ne nudi dovolj sigurnosti, in ker je to taktično bolj pravilno, da pa misli vseeno kandidirati, če ga narod izbere. To so opazovalci sprejeli kot bojno napoved vladi in prekinitev zadnjih javnih vezi med vlado in Madridom. Je pa verjetno, da bodo kljub temu delovali podtalni kanali in iskanju vsaj osnovnih skupnih točk glede kandidatur meseca marca.

Drug razburljiv faktor med soboto in ponedeljkom pa je bila verzija o ostavki notranjega ministra dr. Mor Roiga. Že prej se je govorilo, da bo verjetno po 19. juliju, ko bo oddal o-

snetek zakona o kandidatskih inhabilitacijah (glede na 25. avgust), odstopil s svojega mesta. Govorice so se še povečale, ko je minister naletel na odpor nekaterih strank za razgovore med njih predstavniki in komisijo za politični plan. Ta odklonitev da naj bi zamajala temelje, na katerih je stal Mor Roig.

Ni pa bilo mogoče nič jasneje reči (čeprav so bili opazovalci že popolnoma prepričani o Mor Roigovi ostavki), dokler se ni v ponedeljek, 24. predsednik Lanusse vrnil s kratkega počitka v Bariločah. Tega dne popoldne je sprejel notranjega ministra v zasebni avdienci, po kateri šele je bilo objavljeno, da Dr. Mor Roig ne zapusti svojega mesta, da ga sploh ni mislil zapustiti. Kot posledica, bo še naprej vodil razgovore s političnimi strankami in sploh institucionalizacijo države. Svoje poglede je Dr. Mor Roig obrazložil v nagovoru po radiu in televiziji v torek 25. zvečer.

Medtem se pa v krogih gospodarskega ministrstva govori o možni povišici plač letošnjega septembra. Inflacija je dosegla take procente, da je majška povišica popolnoma zgubila svojo vrednost. Seveda se tudi govori, da bodo istočasno, vsaj v Buenos Airesu, tudi povišale električne in prevozne tarife.

Stagnacija komunističnih strank

NAJŠTEVILNEJŠA JE KITAJSKA

V letošnjem poročilu ameriškega zunanjega ministrstva o gibanju članstva v posameznih komunističnih partijah, ki je bilo pravkar dano v javnost, stoji, da trenutno svetovno komunistično gibanje šteje 47,2 milijona vpisanih članov. V zadnjih treh letih se je to članstvo povečalo za pol milijona ljudi, odn. za 1,1 odtotka. Porast prebivalstva je bil med tem več milijonov.

Od te celote 47,2 milijona jih je 94,1 odtotka, ali 44,4 milijonov v 14 komunističnih državah, ki so: ZSSR, Kitajska, Albanija, Bolgarija, Češkoslovaška, Jugoslavija, Kuba, Madžarska, Mongolija, Poljska, Romunija, Severna Koreja, Severni Vietnam in Vzhodna Nemčija.

V nekomunističnih državah imajo komunisti 2,8 milijona članov, se pravi 5,9 odtotka celotnega svetovnega članstva.

V analizi komunističnega gibanja v

svetu ameriško zunanje ministrstvo ugotavlja, da to gibanje tareta dva največja problema. 1) vedno večja stagnacija večine vladajočih, še bolj pa nevladajočih partij in 2) globok prepad med Moskvo in tistimi partijami, vladajočimi in nevladajočimi, ki se upirajo sovjetskemu vodstvu svetovnega komunizma. Med temi je najmočnejša kitajska partija.

Največji komunistični partiji sta sovjetska (14,5 milijonov članov) in kitajska (17 milijonov članov), ki predstavljata skupaj 71 odtotkov celotnega komunističnega članstva na svetu.

V nekomunističnem svetu sta najmočnejši partiji italijanska (1,5 milijona) in francoska (275.000), ki skupaj predstavljata 89,9 odtotka komunistov v svobodnem svetu.

O jugoslovanski komunistični partiji in stanju v njej poročamo v našem tedniku na 1. strani te številke, iz jugoslovanskih virov.

Ceausescu: „Otroci so paraziti človeške družbe“

PRISILNO DELO ZA MLADINO

Po tridnevni konferenci Comecona v Moskvi, ki so se je udeležili vodje vseh sovjetskih satelitov ter prvič sedanjega predsednika jugoslovanske komunistične vlade Djemal Bijedić kot „opazovalec“ je moskovska Pravda objavila uvodnik, v katerem trdi, da bo „devet članic Comecona v petletki 1976—1980 delalo v popolni povezavi, s čemer si bodo zagotovile podvojitev svoje proizvodne kapacitete.“ Na zasedanju da so izdelali tudi dolgoročne gospodarske načrte o totalni integraciji sovjetskega bloka vse do leta 1990. Zgradili bodo v ZSSR še več električnih vodov z visoko napetostjo, s katerim bo ZSSR dovajala električni tok evropskim satelitom, prav tako več atomskih central v iste namene.

Takoj po končanem zasedanju Comecona je imela romunska partija svoj kongres v Bukarešti, na katerem so po tridnevnem zasedanju „enoglasno“ odobrili nov gospodarski program, po katerem naj bi Romunija postala „razvita dežela.“

Glavne razprave na romunskem partijskem kongresu so se tikale vpra-

šanja „poživitve revolucionarnega duha“ v državi, zlasti med mlado generacijo, za katero so ugotavljali, da ne kaže zanimanja za marksistično ideologijo iz 19. stoletja. Partijski veljaki so si zamislili „zbuditi mladino“ na ta način, da so izdelali in odobrili nov „delavski zakonik“, čigar središčna točka je določila, da je „delo obvezno za vse od 16. leta starosti naprej.“ Po določilih tega „zakonika“ bodo odslej naprej romunski študenti morali vsak dan delati za državo štiri ure, po odmoru pa bodo lahko študirali naslednje štiri ure.

Na kongresu so partijski vodje imenovali otroke „parazite človeške družbe“, ker „živijo v hišah svojih staršev in jih morajo ti hraniti in oblačiti.“

Na kongresu se je dosedanja partijski vodja Ceausescu dal znova „izvoliti“ za šefa partije, z novostjo, da so poleg njega izvolili v centralni komite tudi njegovo ženo Eleno.

Kakor v ostalih sovjetskih satelitih, s Titovo Jugoslavijo vred, so tudi v Romuniji začeli znova uvajati strožjo partijsko kontrolo nad posamezniki in celotno državo.

Goriška in Primorska

Važna izjava za Slovence

Predsednik italijanske vlade Giulio Andreotti je med razpravo o zaupnici novi vladi dejal, da bo njegova vlada imela pred oči reševanje tako južnotirolskih problemov, kot tudi problemov slovenske manjšine.

Za primorske Slovence je to važna izjava, saj je v svojih programskih iz-

vajanjih pred parlamentom niso doslej dali niti predsedniki levosredinskih vlad.

Da je prišlo do omenjene Andreotti-jeve izjave v parlamentu, je prav gotovo zasloga slovenskih demokratičnih organizacij iz Trsta in Gorice, katerih zastopniki so se letos aprila sestali s (Nad. na 8. str.)

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA. — Na slovenski knjižni trg so prišle zadnje tri knjige (6., 7. in 8. del) Zgodovine slovenskega slovstva, ki sta jo napisala profesorja Franc Zadravec in Jože Pogačnik, izdala pa jo je v zadnjih štirih letih mariborska založba Obzorja. Franc Zadravec je napisal 6. del „Expresionizem in socialni realizem“ in 7. del „Beseda in ustvarjalec“, Jože Pogačnik pa 8. del „Eksistencializem in strukturalizem“. Poročevalec v Delu je zapisal, da je „mlajša ali srednja generacija literarnih zgodovinarjev izdelala „svojo“ književno zgodovino, pregled slovstva od začetkov pa do konca leta 1970.“

LJUBLJANA. — V okviru poletnih kulturnih prireditev v Ljubljani in za njih začetek je za peti baletni bienale ljubljanski balet izvedel Hačaturjanovega Spartaka v koreografiji dr. Henrike Heubauerja in pod taktirko Lovrenca Arniča. Potem so sledili še nastopi baleta iz Beograda, Zagreba, Skopja, Sarajeva, španski balet Antonia Gadesa, balet državne opere iz Bukurešta in Londona festival Ballet.

SLOVENJ GRADEC. — Tudi v tej občini so izvedli referendum za prostovoljni samoprispevek za dobo pet let, s katerim bodo financirali razna dela pri šolstvu, zdravstvu, telesni vzgoji in za ureditev krajevnih cest. Od 10.948 vpisanih je volilo 9888, ali 90%. Za samoprispevek je glasovalo 6866 ali 62,6%. V 41 slovenskih občinah so na ta način prišli do novih virov denarja za investicije v višini nad 35 milijard „prostovoljno“ zbranih investicijskih dodatnih sredstev.

LJUBLJANA. — Iz ljubljanskega letališča na Brniku je največ zvez z Frankfurtom (šest), petkrat tedensko je mogoče odleteti v Zürich, dvakrat v London in enkrat v Amsterdam. Vožnja v London stane 1510 dinarjev. V Beograd odletita vsako jutro dve letali, v druge kraje Jugoslavije pa ni iz Ljubljane direktnih zvez, razen s Splitom v poletni sezoni, ter po naključju s Sarajevom, ker letalo vozi dvakrat na teden na progi Sarajevo Frankfurt z vmesno postajo v Ljubljani.

LJUBLJANA. — Center za komparativni urbanizem pri Urbanističnem inštitutu je od 3. do 21. julija organiziral s podporo Fordovega fonda seminarje o metodah in tehnikah urbanističnega in regionalnega planiranja. Seminarja se je udeležilo 25 mlajših strokovnjakov, predavali pa so evropski, ameriški in slovenski predavatelji.

OTOČEC. — Dolenjski vinogradniki iz novomeške, trebanjske in sevnške občine so ustanovili svoje vinogradniško društvo. Izmed 120 povabljenih na ustanovni občni zbor jih je prišlo 100. Pospeševanje in obnova vinogradništva je cilj drugega vinogradniškega društva v Sloveniji, člani društva si bodo prizadevali ohraniti sloves cvička in mu ohraniti ime, ki mu ga nekateri skušajo spremeniti v marvin.

(Nad. s 2. str.)

predsednikom vlade Andreottijem med njegovim obiskom v Trstu in Gorici in mu podrobneje razložili vso problematiko slovenske narodnostne skupnosti v Italiji.

Spomin na 80-letnico Alojzijevejšča

V spomin na 80-letnico svojega obstoja je Slovensko Alojzijevejšče izdalo drobno brošuro na 32 straneh, ki naj bo tudi skromen prispevek za zgodovino te naše tako važne ustanove, kjer se vzgajajo fantje v zvestobi do Boga in svojega ljudstva.

V spominski brošuri je poleg nadškofovega pisma in pesmi Ljubke Šorlijeve za ta jubilej daljša razprava msgr. Rudolfa Klineca o spomenici, ki so jo slovenski duhovniki poslali sv. očetu Piju XI. leta 1930, ko je fašizem zasedel zavod in ga potem ukinil in krivično pobral vso njegovo imovino. Dr. A. Kacin je za to priložnost napisal članek o Jožku Bratužu, ki je bil ravnatelj zavoda v burnih časih fašizma. Tudi križev pot za vrnitev zavodske lastnine je orisan v posebnem članku. Po poročilu o praznovanju letošnjega jubileja prinaša brošura imena predstojnikov in gojencev zadnjega desetletja. Škoda, da se je ves arhiv zavoda iz prejšnjih let zgubil zaradi prve svetovne vojne in po fašistični zasedbi.

LJUBLJANA. — Izvršni odbor Ljubljanske banke je z novim sklepom o kreditiranju zagotovila 2000 novih delovnih mest na manj razvitih območjih Slovenije. Kljub velikemu zanimanju pa je od 52 prijavljenih podjetij za kredit le 22, ki ustrezajo bančnim merilom o finančni zgradbi, ker uvažajo dodatno zaposlitev, zagotavljajo surovinsko osnovo in hitro usposabljanje novih zgradb.

LJUBLJANA. — Na ljubljanskem trgu so se kar čez noč pocenili para-dizniki (od 14 din na 6), marelice (od 8 din na 6) in breskve (od 8 din na 5). Krompir je stal 24. junija v Ljubljani 3,5 dinarja. Suhe gobe pa so drage kot žefran: kar 46 din zahtevajo za kg.

PORTOROŽ. — Na predlog ljubljanskega gostinskega poslovnega združenja je svet za gostinstvo in turizem republiške gospodarske zbornice podprl akcijo za prepoved točenja alkoholnih pijač med 4. in 7. uro.

LJUBLJANA. — Na zasedanju delegatov slovenskih občin so povedali, da se delavci iz 5200 naselij in zaselkov od skupno 6000, kolikor jih je v Sloveniji, vsak dan vozijo bolj ali manj daleč na delo. Dejali so, da je taka razpršenost neracionalna, ker terja razdrobljenost bivališč od oblasti mnogo denarja za komunalno ureditev naselij, za ceste itd.

Umrli so od 22. 6. do 26. 6. 1972:

LJUBLJANA: Kati Erzar; Ana Zakoč r. Dervarič, 86; Rafael Faganel, Maistrov borec; prof. dr. med. Jože Rant, pred. stomatološke klinike v pok.; Jakob Javornik; Ivan Grabrijan; Terezija Pertinjak r. Košir, 82; s. Ambrozija — Terezija Kastelic; Alojz Čehovin; Zora Sluga, profesorica; Jakob Ivanc, 90, up. železničar; Kuno Hočevan; Franc Slavič, 85, tap. mojster; Alojzija Stritar r. Čubej; Vera Miarin; Nežka Potokar r. Jug; Lado Bajželj; Marija Dolenc (prometna nesreča).

RAZNI KRAJI: Ivanka Podgoršek, Peč; Ivan Mavec, Lanišče; Jože Mišič, Desenc; Oton Skender, up. učitelj in Maistrov borec, Markovci pri Petju; Edo Bregar, Borovnica; Kristina Krivec r. Zupan, Jesenice; Vilko Klasek, Ajdovščina; Evgen Balek, Dolnji Logatec; Marija Kos r. Erklavec, 80, Dragomelj; Ivan Tišler, Celje; Stefanijska Čeh r. Kljun, up. učiteljica, Priština; Danilo Kocjančič, up. gostilničar, Koper; Jernej Horjak, Laško; Rezka Brilan r. Hribar, Kočevje; Marija Jarc r. Kavčič, Bled; Franc Drvarič, Petajinci; Ivan Vozelj, Trbovlje; Franciška Lanegger r. Pok, Rogaska Slatina; Terezija Zazula, Maribor; Franciška Kastranik r. Egart, 80, Jesenice; Gabriela Knez, Šentrupert; Jože Prijatelj, up. učitelj, Velike Lašče; Jelica Švaljc, 93, Kranj; Mirko Marinič, zidar, Golnik; Danica Vogrinec, Maribor; dr. Mirko Gabersčik, veteranski inšpektor, Nova Gorica; Maks Kovačič, Nova Gorica; Franc Lipovšek, vrtnar, Nožice; Pavla Vindišman, Kamnik.

DUHOVNE VAJE

za izobražence, akademike in vse umske delavce bodo v Domu duhovnih vaj v S. Miguelu od petka, 4. avgusta zvečer do nedelje, 6. avgusta zvečer. Vodil jih bo p. Ivan Caserman, DJ. — Prijave v dušnopastirski pisarni ali pri dušnih pastirjih od 23. julija.

Koncert pevskega zbora Gallus

Do zadnjega potička nabita velika dvorana Slovenske hiše, v soboto, 22. t. m. zvečer, je bila dokaz, da si je slovenska glasbena publika resnično želela koncert slovenske pesmi. Gallusov poldrugo uro trajajoči koncert ji je to željo izpolnil.

Iz programa, ki ga je opremil znani slikar Andrej Makek (Gallusov portret, glava slovenskega dekleta z avbo in ruto, slovensko cvetje) je bilo na prvi pogled razvidno, da je Gallus, v novi zasedbi naštudiral, pod taktirko dirigenta dr. Julija Savellija, enaindvajset pesmi, od Cecilijancev, ki so se po letu 1870 trudili za reformo cerkvene glasbe, in Moderne pa vse do najnovejših zborovskih komponistov, med katerimi vsekakor sega visoko Matija Tomc. Na programu je moral biti seveda tudi Gallus, ki je bil tokrat predstavljen s posvetno pesmijo (v latinščini) Suum cuique.

Oder je bil okrašen z Gallusovim kipom, obdan z zelenjem in rdečimi nageljni, ki se je lepo ločil od črnega ozadja. Zbor se je razvrstil v običajnem razporedju, pevke v novih okusnih skora tal segajočih večernih oblekah.

Zadoneli so akordi Sattnerjeve kompozicije Opomin k petju, prav tako ka-

še je živ spomin na njihov no- vembarski obisk v Buenos Airesu, še nam zveni njihova pesem po ušesih.

V zboru so tudi slovenski pevčki, na sporedu koncertov je bila poleg različnih folklornih in umetnih pesmi zastopana tudi naša pesem z Gallusom in eno „poskočnico“, in zbor vodi naša rojakinja ga. Lučka Kralj-Jermanova... toda če v tistih dneh skoraj ni bilo našega človeka v Buenos Airesu, ki mu je petje pri srcu, ki ne bi prisostvoval vsaj enemu izmed treh koncertov, je to bilo predvsem zato, ker smo po poročilih v argentinskem tisku, pa tudi v našem tedniku, z upravičenostjo slutili, da gre za resnično kvalitetni pevski zbor.

Dnevnik La Nación („Kvaliteta tega zbora je taka, da ga postavlja na višino onih, ki so po pravici priznani v naši deželi, pa tudi v svetu...“), pa dnevnik La Prensa („Otroški in mladinski zbor iz Bariloče je podal dovršene interpretacije, povsem odgovarjajočo zahtevam vsake posamezne pesmi...“), kakor tudi BCL Ansa („Kritiki in poslušalci so z enakim navdušenjem aplavdirali, izražujoč pohvalo Otroškemu zboru iz Bariloče, ki se je z vrsto koncertov predstavil buenosaireski javnosti. Zbor, ki ga vodi Lučka Kralj-Jermanova je pokazal popolno harmonijo med nastopajočimi glasovi,

Bariloški pevčki

izrazito muzikalnost...“) so bili v svoji sodbi soglasni: kvaliteta. Naravni darovi, predvsem pa dolgoletni resni študij, so pokazali sadove. Saj pa druge poti do kvalitete, brez katere ni resničnega umetniškega snovanja, tudi ni.

V tistih dneh so mnogi izrazili željo, da bi omenjeni zbor še kdaj slišali. In kdo ve, če ga mi v Buenos Airesu — kljub 1700 kilometrom — res tudi še ne bomo. Vsekakor pa lahko vsi z veseljem sprejemamo novico, da je skoraj ves program tedanjega osrednjega koncerta (Medicinska fakulteta) zdaj posnet in da je trdka „Qualiton“ pod številko SCM-1026 (Estereo) izdala LP ploščo 33½ onm in sicer z naslovom: „Vivimos en nuestras montañas...“

Ta „koncert“ na plošči, ki ga sestavljajo kompozicije Gallusa, Orlanda di Lassa na eni strani, pa pesmi iz slovenske, španske, meksikanske, čilenske folklorea pa nekaj kompozicij iz argentinske folklorne in umetne pesmi ter skupina črnkih duhovnih pesmi na drugi strani, bo tistim, ki so zbor slišali v ponoven užitek, onim pa, ki ga niso mogli poslušati, res v odkritje.

Ne dvomimo, da bo marsikdo od ljubiteljev zborovske pesmi segel po njej.

Ge. Lučki Kralj-Jermanovi in vsem njenim mladim sodelavcem samo iskreno čestitamo!

SLOVENC I V ARGENTINI

RAMOS MEJIA

Zahvalna maša zlatomašnika Stanonika

Ramoški župnik msgr. Miguel Angel Bazán je povabil zlatomašnika Antona Stanonika, da predseduje farne-mu žeganju. Na praznik karmelske Matere božje je bila v župnijski cerkvi v Ramos Mejiji ob 11. uri slovesna sv. maša. Z zlatomašnikom so somaševali msgr. Bazán, msgr. Anton Orehar, oba farna kaplana, župnik Stanko Škrbe, p. Ciril Petelin in g. Jože Škrbec. V pridigi se je msgr. Bazán zahvalil zlatomašniku za večletno pomoč v dušnem pastirstvu, zlasti za nedeljsko maševanje in spovedovanje. Med sv. mašo je prepeval slovenski pevski zbor Gallus pod vodstvom dr. Julija Savellija. Ob koncu maše je zlatomašnik vodil še farno procesijo, nato pa je msgr. Bazán povabil zlatomašnika in duhovnike na prijateljsko kosilo.

G. Stanonik je tesneje povezan s slovensko skupnostjo v Ramos Mejiji, med katero živi dve njegovi nečakinji z družinama. Redno tudi pomaga ob svetih urah na prve petke pri spovedovanju. Zato je bila v nedeljo, 23. julija, ob 4 popoldne v Slomškovem domu, ki sta ga uredila in primerno okrasila g. Stane Snoj in g. Jože Javoršek zahvalna sv. maša. Pred začetkom maše so pozdravili zlatomašnika s priložnostno recitacijo in slovenskim šopkom njegove pranečakinje Marija Hvalica in Ana Marija ter Veronika Javoršek. Z zlatomašnikom so somaševali msgr. Orehar, g. Stanko Škrbe, ki je imel tudi slavnostno pridigo, g. Gregor Mali in g. Škrbec. Ramoški cerkveni zbor je pod vodstvom organista g. Gabrijela Čamernika pel primerne pesmi.

Po končani maši je bila v prostorih Slomškovega doma pripravljena večerja za sorodnike in povabljence. Med večerjo so zlatomašniku čestitali krajevni dušni pastir g. Škerbec, predsednik Slomškovega doma g. Franc Vester, prelat France Novak in nekdanji

zlatomašnikov ministrant g. Jože Žirovnik. V prijateljskem razpoloženju in ob slovenski pesmi se je slavje zavleklo do poznega večera.

DOPOLNILO

Pri poročilu iz Carapachaya o ponovitvi zlate maše g. svetnika Alojzija Košmerlja je pomotoma izpadlo to, da je somaševal tudi g. Albin Avgustin, večletni slov. dušni pastir v Floridi in sedaj župnik na fari sv. Marijete v Boulogne.

SLOVENC I PO SVETU

Poroka. V katedrali v Monrovi, v afriški državi Liberiji, sta stopila pred oltar Martina Košir in Robert Coch-rane. Ženin je direktor oddelka danske ladijske družbe v Monrovi. Mladema paru v novem življenju želimo vso srečo!

AVSTRALIJA

Avstralski Slovenci pred Evharističnim kongresom

Kot je znano, bo v letu 1973 Mednarodni Evharistični kongres v Melbourne, Avstralija. Za ta veličasten dogodek se že dalj časa pripravljajo vsa Avstralija, zlasti, ker imajo upanje, da se ga bo udeležil tudi papež Pavel VI. Sveti oče se je sicer v decembru leta 1970 mudil v Avstraliji v Sydneyu, ni pa šel v Melbourne.

Tako na kongres, kot na možen papežev obisk se pripravljajo tudi avstralski Slovenci. V Kewu imajo maše po domovih, katerim sledijo domači verski razgovori. Tako maše kot razgovori so v okviru duhovne obnove kot priprava na Evharistični kongres. Mnoge družine se veselijo maše na domu. Številni so se prijavili pri slovenskem duhovniku, p. Baziliju.

Slovenski dom Triglav

V nedeljo 11. junija je bila v Canberri slovesna otvoritev in blagoslovitev Slovenskega doma Triglav. Tam-

je zadišal rožmarin v Krekovi Tam na vrtni gredi. V prvi ukrajinski ševčenkovi Tri pota v priredbi Topotnickega, ki vsebinsko zajema odhod treh bratov z rodne grude in njihovo usodo v zdomstvu, je solo sopran ge. Marije Marinč-kove prodorno zazvenel po dvorani, za njim tenor Silva Lipuščka, ki sta se po nekaj taktih stopila v sozvočen duet. Druga ševčenkova v priredbi Kolesija, Dekle in rutica, ponazorje tragedijo sirote, ki se mora odločiti „iti v svet široki al“ doma veneti“. Obe je mojstrsko prevedel v slovenščino dr. Tine Debeljak, da nista izgubili ukrajinske zvočne interpretacije.

V skladbi dirigenta Šijanica Dos palomitas, ki „se lamentaban llorando“, je sopran ge. Marije Marinč-kove, čeprav iz slovenskega grla, donel argentinsko, kar je nov dokaz temeljite naštudiranosti pesmi. Liparjeva Zemlja govori, ki je „kruha ponudila“, je spev rodovitnosti, v Gerbičevi Čebelar pa nam je zbor pričaral zumljanje čebel „po zeleni livadi“. V Suum cuique je sleherni uho spoznalo Jakoba Petelina-Gallusa stilno značilnost, Tomčeva Napolnica in Jobstova Pevec, ki se veselo sprašuje, „zakaj bi ne pel?“ pa sta v prepričljivi izrazni sili celotnega zbora zaključili koncertni program.

Občinstvo je po vsaki pesmi, pose-

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

NOVICE IZ SLOVENIJE

Miha Marinko, tajnik CK KPS in predsednik njene lutkovne vlade v Ljubljani, je Titu za njegovo 60-letnico rojstva koncem maja t. l. poslal v Beograd pozdravno brzojavko, v kateri se je povzpел tudi do tele trditve: „Slovenskemu in vsem našim narodom upravičeno lahko zavajajo premnogi drugi narodi za našo srečo, da imamo tebe na čelu našega političnega in državnega vodstva.“ — Odhitel pa je tudi sam v Beograd, da se je z ostalimi komunističnimi veličinami poklonil rdečemu veličanstvu v Belem dvoru na Dedinju, kjer se je Tito za pozdravne čestitke vdanih komunistov zahvalil z ugotovitvijo, da je v teh letih „izpolnil svojo dolžnost kot član partije, kot revolucionar in kot sin te države“.

„Oznanilo“, skromen listič ljubljanske škofije, ki izhaja vsakih 14 dni samo na dveh straneh, ker komunisti ne dajo papirja, je objavilo poziv ljubljanskega ordinariata župnim uradom, naj ob birni ne postavljajo mlajev in naj ne delajo slovesnosti zunaj cerkve. — Pri sedanjem divjanju komunistov proti škofu Vovku in tisti duhovščini, ki ni klonila pred njimi, to sporočilo ne potrebuje nobenega pojasnila.

kajšnje slovensko društvo je za to priliko posebej povabilo p. Bernarda Ambrožiča, da novi dom on blagoslovi. Kot poročajo avstralske „Misi“ v juljski številki, se je p. Bernard kar korajžno podal na pot in svojo nalogo dobro opravil. Mesečnik h kratki novici tudi doda, da po podrobno poročilo v naslednji številki.

PISMO IZ USA

Hungtinton, 18. julij 1972

Spoštovani g. urednik!

Že precej časa je minilo odkar sem zadnjikrat pisal v Svobodno Slovenijo. Danes se zopet oglašam s skromnim poročilom. Čas hitro beži. V maju je minilo že 13 let, odkar sva z ženo odšla iz Argentine v ZDA. Pa se še vedno rad spominjam na to deželo, ki nam je postala nova domovina, ko smo lastno zapustili. Ves ta čas sem naročen na Svobodno Slovenijo in jo z veseljem prebiram. Kljub temu da je pošta na psu (Vaša in naša), časopis redno prihaja; vsak ponedeljek ga že imam v rokah. Tako sem vedno na tekočem, kaj se pri Vas dogaja. Dostikrat so vmes tudi žalostna poročila. A tako po vsem svetu nekaj ni v redu. V naših mladih letih kaj takega nismo doživljali. Je videti kot da se narodi kar le morejo pomiriti, kakor da še ni bilo prelite zadostj nedolžne krvi.

Pomlad je bila tudi letos zelo kasna in hladna. V juniju so bile velike povodnji. Povzročile so velike materialne škode, pa tudi mnogo ljudi je našlo smrt v naraslih vodah, ko so reke prestopile svoje bregove.

V maju smo slavili materinski dan. Je res lepa navada, da matere spoštujemo tudi s posvetilom posebnega dne. Saj je mati ena sama žrtev za svoje otroke. V juniju pa smo praznovali očetov dan. Najprej mašo, nato pa v cerkveni dvorani zajtrk skupaj z ženami in otroki.

Dne 4. junija smo praznovali dan ameriške neodvisnosti. Letos je na ta dan preteklo 196 let, odkar je bila podpisana izjava neodvisnosti ZDA. Ne vem, če je še kje na svetu taka dežela, ki nudi toliko svobode lačnim in žejnim. Ta dan je bila, kot vsako leto, v našem mestu Bridgeportu velika slo-

(Nad. na 4. str.)

bej pa še po koncu z burnim ploskanjem ponovno izrazilo priznanje dirigentu dr. Juliju Savelliju in zboru za temeljito naštudiran program ter se ploskanje ni podelo, dokler ni zbor ponovil Adamičevo, Nocoj se mi je sanjalo in Foersterjevo, Planinska.

Celoten program je predstavljal zahtevne pesmi, z izvedbo katerih je zbor dokazal, da polifonske glasovne spletne zna plastično oblikovati ter je bil skozi vse izvajanje ritmično in intonacijsko, lahko rečemo, neoporečen. Zborovski zvok je bil kultiviran, zelo ubran in izenačen, posamezne melodične linije pa skoro do podrobnosti izdelane. V interpretaciji je zbor pod taktirko dirigenta dr. Julija Savellija izluščil muzikalno in vsebinsko jedro pesmi, tako da je s svojo prepričljivo izrazno silo v celoti zajel poslušalce.

Upamo, da nam ne bo treba spet čakati tako dolgo, kakor tokrat, da bo Gallus dal nov koncert. Na višini, na katero se je znova povzpел, se mu ni treba bati, da dvorana ne bi bila zasedena.

Pevke iz castelarskega zbora Slovenskih mladenk so bile angažirane za rediteljsko službo in pri blagajni.

PF

Mladinski športni dnevi

Preteklo soboto in nedeljo so se nadaljevala tekmovanja za letošnje pokale mladinskih športnih dni. V soboto so se odigrale partije šaha. V nedeljo pa se je pričel nogometni turnir. Rezultati so bili sledeči:

ŠAH

SFZ (1)
Berazategui 2: Ramos Mejía 1; Slov. vas 2: San Martín 0; San Justo 2: Morón 0; San Justo 3: San Martín 0; Slov. vas 2: Ramos Mejía 1; Berazategui 2½: Morón ½.

SFZ (2)
Berazategui 2½: San Justo ½; Slov. vas: Morón — Slov. vas dobila točke; Ramos Mejía 3: San Martín 0; Ramos Mejía: Morón — Ramos Mejía dobil točke; Berazategui: San Martín — Berazategui dobil točke; San Justo 3: Slov. vas 0.

DOSEDANJA LESTVICA

SFZ (1)	I.	D.	R.	Zg.	Točke
San Justo	2	2	—	0	2
Berazategui	2	2	—	0	2
Slov. vas	2	2	—	0	2

vesnost. Iz raznih držav Amerike in tudi Kanade so prišla zastopstva vsakovrstnih društev: študentje iz univerz, požarna bramba z velikanskimi gasilskimi tovornjaki, itd. Vsi so bili v lepih uniformah. Dekleta so med povorko izvajala razne igre. V sprejehu je bila tudi skupina Arabcev, ogrnjena v raznobarne halje. Bilo je 75 godb na pihala, največ seveda bobnov, kot je navada v ZDA. V mimohodu je bilo tudi veliko avtomobilov s prikolicami, na katerih so se vozili odličnjaki in prireditelji parade. Na avtomobilih so bile tudi znane pevke in zvezdnice. (V naših časih niso bile zvezdnice, kot so danes, te zvezde bolj malo svetijo). Tudi skupina konj je bila v povorki. Parada je v neprestanem mimohodu trajala tri ure. Skupine so se grupirale ob morski obali v velikem parku, od tam so korakale na stadion Kennedy, kjer so se slovesnosti končale.

24. junija je zadelo mnogoštevilno družino Usovo v Bridgeportu velika nesreča: enemu izmed osmih sinov je utonila triletna deklica. Poleg hiše je voda zaradi dežja narasla in otrok je padel notri. Sin Jože se je pred štirinajsti leti poročil. Pogreb je bil velik in lep. Čez kilometer dolga vrsta je bila avtomobilov in en avto poln vencev. Vsi smo izrazili globoko sožalje staršem, bratom in sestram. Je pa en angelček več v nebesih. To je cilj našega življenja in ona ga je, hvala Bogu, dosegla. Izražam sožalje sestrji Jožeta, gospa Eli Drmasta in njeni družini. — Mi niso precej časa, odkar sem poslal prijatelju Arniku časopise A. D. in pismo; odgovora ni. Isto sem pisal tudi Kalanu. Rad bi videl, da javijo, če so v redu dobili.

Pozdravljam hčere, prijatelje in znance ter vse pri Svobodni Sloveniji.
Frank Zele

Južnoameriško gospodarstvo

VODI BRAZIL, ZADNI BOLIVIJA, PARAGVAJ, URUGVAJ

Gospodarstveniki svobodnega sveta se zadnje mesece vedno bolj ozirajo na južnoameriški kontinent. Vedno bolj postaja namreč vidna razlika, ki nastaja med južnoameriškim velikom Brazilom in ostalimi latinskoameriški državami, v političnem in gospodarskem oziru.

Brazilska gospodarska politika se je v zadnjih letih povsem naslonila na severnoameriški in zahodnoevropski gospodarski potencial in temu primerno napreduje. Gospodarski in tehnični napredek v Brazilu je postal vsemu svetu viden zlasti lanske leto in je bil še večji v prvi polovici letošnjega leta, ko je vlada začela izvajati ogromne programe gospodarskega in industrijskega razmaha v doslej neraziskovanem področju veletoka Amazonas.

Brazilski uvoz in izvoz gresta vzporedno ter bosta letos predvidoma znašala ok. 3,5 milijard dolarjev. Inflacija v Brazilu je trenutno ustaljena in znaša ok. 20 odstotkov letno. Letos bo že peto leto, odkar se brazilski porast letnega bruto dohodka suče okoli deset odstotkov, s čimer spada Brazil med najhitreje razvijajoče se države na svetu.

So pa tudi druge statistike, ki niso tako rožnate. Brazilske finančne ministere je nedavno izjavil, da samo 5 odstotkov brazilskega prebivalstva (trenutno šteje Brazil 100 milijonov ljudi) živi v blagostanju novega gospodarskega razvoja, medtem ko se je 45 odstot-

Ramos Mejía	2	0	—	2	0
Morón	2	0	—	2	0
San Martín	2	0	—	2	0
SFZ (2)					
Ramos Mejía	2	2	—	0	2
Berazategui	2	2	—	0	2
San Justo	2	1	—	1	1
Slov. vas	2	1	—	1	1
San Martín	2	0	—	0	0
Morón	2	0	—	0	0

NOGOMET

Nedelja 23. julija na Pristavi v Moronu

SFZ (1)

San Justo 8: Ramos Mejía 6; gole so zabili: Pobršnik Marijan 3 (SJ), Tomažević Lovro 3 (SJ), Urbančić Franca (SJ), Kovač Tone (SJ), Zupan Heri 2 (RM), Babnik Stane 2 (RM), Telič Lado (RM, Bezljaj Mirko (RM). Slov. vas 5: Morón 4; goli: Berčič Janez 4 (S.V.), Bokalič Janez (S.V.), Savelli Julij (M), Tominc Jože (M), Poglajen Lojze (M), Klemenčič Jože (M).

SFZ (2)

Ramos Mejía 6: Morón 4; goli: Zupan Heri 5 (RM), Levstik Adrijan (RM), Klemenčič Jože 2 (M), Rupnik Jože 2 (M).

Slov. vas 4: San Martín 0; goli: Žgonc Janez 3 (S.V.), Kalan Marijan (S.V.), San Justo 1: Adrogue 1; goli: Tomažević Lovro (SJ), Štrubelj Franci (A).

Dosedanja lestvica:

SFZ (1)

	I.	D.	Iz.	Zg.	Točke
San Justo	1	1	—	0	2
Slov. vas	1	1	—	0	2
Ramos Mejía	1	0	—	1	0
Morón	—	—	—	—	—

SFZ (2)

	I.	D.	Iz.	Zg.	Točke
Ramos Mejía	1	1	0	0	2
Slov. vas	1	1	0	0	2
San Justo	1	0	1	0	1
Adrogue	1	0	1	0	1
Morón	1	0	0	1	0
San Martín	1	0	0	1	0

ŠAH

29. julija:

- 19.— San Martín — Morón SFZ (1)
- 19.— San Justo — Ramos M. SFZ (1)
- 19.— Berazategui — Lanús SFZ (1)
- 19.— Berazategui — Morón SFZ (2)
- 19.— Ramos Mejía — Lanús SFZ (2)
- 19.— San Justo — San Martín SFZ (2)
- 21.— Ramos Mejía — Morón SFZ (1)
- 21.— Berazategui — San Martín SFZ (1)
- 21.— Lanús — San Justo SFZ (1)
- 21.— Morón — San Martín SFZ (2)
- 21.— Berazategui — Lanús SFZ (2)
- 21.— Ramos Mejía — San Justo SFZ (2)

5. avgusta:

- 19.— Morón — Lanús SFZ (1)
- 19.— Berazategui — San Justo SFZ (1)
- 19.— Ramos M. — San Martín SFZ (1)
- 19.— Berazategui — Ramos M. SFZ (2)
- 19.— San Justo — Morón SFZ (2)
- 19.— San Martín — Lanús SFZ (2)

NOGOMET

30. julija:

- 10.30 Ramos M. — San Martín (K 2)
- 11.45 Morón — San Justo (Kat. 1)

Od vsepovsod

Otto Habsburg je dobil dovoljenje avstrijske socialistične vlade, da se sme vrniti v Avstrijo. Menda je že kupil neko hišo v bližini Salzburga. Madžarska televizija pa je v juniju oddajala intervju z Ottom, ki je odgovarjal v brezhibni madžarsčini. Sicer ni povedal nič senzacionalnega, priznal pa je, da med politiki najbolj ceni zahodnonemškega Franca Jožefa Straussa.

Češki pisatelji-begunci, ki so po l. 1968 — po porazu Dubčeve pohladi — pribežali na Zapad, imajo svoje Društvo za znanost in umetnost. Nekaj pisateljev je bilo že preje v eksilu po l. 1945, toda koncem l. 1968 jih je bilo že 1180, in sedaj jih je večanjenih 1600! Lepo število kulturnih delavcev, ki izdajajo svoj mesečnik „Promjeny“. 152 jih je samo v Švici, kjer imajo zelo razvito kulturno delo s koncerti, literarnimi večeri, dramskim nastopi, toda — in to je zanimiva: večina — en prireditelj je v francoščini in nemščini, kajti jim gre predvsem za sožitje z novim okoljem in za propagiranje svojih problemov v švicarski znanstveni in umetniški svet. Nočejo se zapreti — kot pravj — v češki ghetu, — hočejo po „razideologirano“ češko kulturo razvijati v prisiljenem exilu v tradicionalni mogočnosti pluralizmu, ki so ga doma tako kruto zatrli.

Madžarski pisatelji v Švici. Kakor vemo, živi po ponesrečeni vstaji l. 1956 vsak tretji Madžar v exilu. V Švici imajo pisatelji svoje združenje, v katerem so največji begunski pisatelji. Med nje spadata pesnik Majer-Zala in pisatelj Laszlo Cs. Szabo, ki sicer živi v Londonu. Vodilna exilna umetniška revija je „UJ Latohátar“, ki jo urejmeta J. Molnar in G. Borbandi.

Za sodelovanje! Jugoslovanski poslanik v Rimu Miša Pavičević je 23. junija podelil 274 Italijanom spominke medalje in diplome za sodelovanje z jugoslovanskim osvobodilnim bojem. To je že četrto srečanje z italijanskimi udeleženci, ki jih je odlikoval Tito.

Srbski književniki so se razcepili. Cela vrsta ni zadovoljna s svojim društvom in so iz njega izstopili, kakor

- 13.— Morón — San Justo (Kat. 2)
- 14.15 San Justo — Lanús (Kat. 1)
- 15.30 Lanús — Adrogue (Kategorija 2)

15. avgusta:

- 10.30 Morón — Lanús (Kategorija 2)
- 11.45 Ramos Mejía — Morón (K 1)
- 13.— San Justo — Ramos M. (K 2)
- 14.15 San Martín — Lanús (Kat. 2)
- 15.30 Adrogue — San Martín (K 2)
- 17. avgusta:
- 10.30 Ramos Mejía Adrogue (Kat. 2)
- 11.45 Lanús — Ramos Mejía (Kat. 1)
- 13.— Morón — San Martín (Kat. 2)
- 14.15 San Martín — San Justo (K 1)
- 15.30 San Justo — Lanús (Kat. 2)

27. avgusta:

- 10.30 Lanús — Ramos Mejía (Kat. 2)
- 11.45 Ramos M. — San Martín (K 1)
- 13.— San Martín — San Justo (K 2)
- 14.15 San Justo — Morón (Kat. 1)
- 15.30 Morón — Adrogue (Kategorija 2)

stvo v še večjo finančno stisko, z vedno višjimi cenami in vedno manjšo proizvodnjo. Čilsko prebivalstvo (10,5 milijonov ljudi) je vedno slabše hranjeno, primanjkuje obleke, inflacija je vedno hušja.

Perú po brezposelnosti daleč prekaša Argentino, saj je nad 40 odstotkov delavcev brez dela. Vojaški režim, ki hoče izpeljati neke vrste socialistično ureditev države, se je zagnal v gradnjo stanovanjskih poslopj ter namerava v letošnjem letu dati stanovanje 450.000 ljudem. Zaradi visoke brezposelnosti prebivalstva (Perú šteje 14,5 milijonov ljudi) ima vlada v načrtu izvesti delavsko mobilizacijo, s čimer namerava zaposliti ljudi v negostoljubnih predelih Andskega pogorja in predvsem na področju novo odkritih petrolejskih vrelcev v amazonskih pragozdovih.

Najrevnejša gospodarstva v latinski Ameriki imajo Bolivija, Paragvaj in Urugvaj, njihove desničarske režime pa v celoti vsaj politično podpira Brazil. Inflacija je predvsem v Urugvaju velika ter je Brazil v gospodarskem pogledu v Urugvaju povsem nadomestil Argentino.

Veliki petrolejski vrelci, ki so bili lanske leto odkriti v Ekvadorju in so letos s pomočjo zlasti severnoameriškega kapitala že skoro v polnem izkoriščanju, napovedujejo tej državi velik gospodarski razmah. Dnevni proizvod doslej izviranih vrelcev znaša že 250.000 sodov, tako da bo izvoz banan, ki so bile doslej glavni ekvadorski izvozni produkt, padel na drugo mesto. Ekvator se bo usmeril v petrolej.

s to sporočili javnosti s posebnim pismom. Toda, pravijo, da ni niti eden sporčil, da se namerava izseliti iz šolanovanja, ki ga je dobil od društva.

Skupnost medicinskih ustanov Jugoslavije in medicinska fakulteta iz Beograda sta spet zahtevali uvedbo naslova doktor za diplomirance. Na medicinskih fakultetah v Jugoslaviji leži že 11.000 nedvignjenih diplom o končani medicinski fakulteti. S tem zdravniki protestirajo, ker so jim leta 1963 vzeli naziv doktor.

Deset načinov

Vsak posameznik lahko k delu in življenju katere koli organizacije veliko pripomore, lahko pa tudi veliko škodijo.

Neka angleška revija je objavila „deset načinov“, kako uničiti uspešno skupno delo v organizaciji.

1. Ne prihajaj k srečanjem.
2. Če slučajno le prideš, skušaj čim več zamuditi.
3. Kar se da kritiziraj delo voditelja in članov.
4. Nikdar ne sprejmi nobene naloge, saj je kritizirati veliko lažje kot delati.
5. Trudi se, da ne prideš v vodstvo, če te pa le izborejo, ne delaj nobene pobude.
6. Če te voditelj vpraša za mnenje, reci, da nimaš kaj pripomniti; boš že potem po sestanku lahko povedal, da nisi nič novega zvedel in kako bi morali delati po tvoje.
7. Delaj samo to, kar je nujno potrebno. Če vidiš, kako drugi z vsem srcem velikodušno delajo, jim vzemi veselje in potoži, da skupino žal vodi klika domišljavcev.
8. Odlasaj z vsemi obveznostmi kar se da dolgo.
9. Naj ti ne pride na misel, da bi pridobival nove člane.
10. Rad se pritoži, da niso niti besedice črtnili o tvojem delu, sam pa ne napravi ničesar.

PO SPORTNEM SVETU

Na mestnem stadionu v Lomas de Zamora je Lohkoatletika zveza pripravila prejšnjo soboto in nedeljo regionalno prvenstvo za mladince. Na tem tekmovanju se je najbolj odlikoval naš rojak Andrej Grohar, ki je v skoku s palico postavil najboljši rezultat s 310 cm, v metu kopja pa je bil prav tako prvi z odličnim rezultatom za njegovo kategorijo s 47,56 metra.

Nov evropski rekord v teku na 400 metrov je postavil v Münchnu Karl Honz s časom 44,7. Svetovni rekord s 43,8 pa je postavil Lee Evans (ZDA) na olimpiadi v Mexico.

Eddy Merckx je zmagal še na znani Tour de France, in sicer to že četrto zaporedoma. Pred tem je osvojil tudi in sicer tretjič zaporedoma prvo mesto v Giro d' Italia. Drugo mesto na Tour de France je zasedel z 10 minutami zaostanka Italijan Gismondi, tretji pa je bil Francoz Poulidor.

Krstna predstava Alojza Rebulu sakralne drame Pilatova žena bo v Slovenski hiši, v petek, 4. avgusta ob deveth večer; ponovitvi pa v soboto, 5. in v nedeljo, 6. avgusta ob devetih in ob šestih. Prireditelja sta SKA in SGBA. Režiser je Nikolaj Jeločnik, scenograf pa arh. Marjan Eiletz.

DRUŠTVENI OGLASNIK
Medorganizacijski svet bo 28. julija ob 20 v prostorih Zedinjene Slovenije. Knjižnica ZS ima nekaj novih otroških knjig. Poslužite se jih!

Odbor za pripravo šolskih knjig se prosi za črno-bele fotografije Slovenije!
Vse posmrtnine ZS se plačujejo ob četrtkih.

Dr. Tone Žužek
ADVOKAT

Uraduje od 17.30 do 19.30.
Ponedeljek, sredo, petek

Lavalle 2331, p. 5. of. 10

T. E. 47-4852

13. avgusta
MLADINSKI DAN
Carapachay

„V SLOGI JE MOČ!“ in pomoč za vse vaše denarne probleme.
1470 članov SLOGE to potrjuje. Pridružite se nam!

KREDITNA ZADRUGA SLOGA z. z o. z.
Bartolomé Mitre 97 T. E. 658-6574 Ramos Mejía

Uradne ure: ob torkih, četrtkih in sobotah od 16. do 20. ure

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires

T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,

dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj

in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 7.149.713	

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1972: za Argentino \$ 5.500.— Pri pošiljanju po pošti \$ 5.700.— ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje z avionsko pošto. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

OBVESTILA

SOBOTA, 29. julija 1972:

V Slovenski hiši sestane SKAD-a ob 20. Predava Miloš Stare o slovenskem narodnem problemu v zvezi s poslanico NO.

NEDELJA, 30. julija 1972:

V Slovenski hiši ob 10.30 občni zbor Zavetišča.

V Slomškovem domu po sv. maši roditeljski sestanek. Predaval bo Marko Kremžar: Mladina na razpotju. Po razgovoru na razpolago kosilo.

Na Pristavi ob 16 filmska predstava V Slovenskem domu v San Martinu po maši sestanek Lige žena-mati. Predava g. dr. Filip Zakelj „škof Rožman v delu za Slovence“. Vabljeni tudi možje in mladina.

PETEK, 3. avgusta 1972:

V Slovenski hiši ob 21 krstna predstava sakralne drame Alojzija Rebulu „Pilatova žena.“

SOBOTA, 5. avgusta 1972:

V Slovenski hiši ob 21 ponovitev drame „Pilatova žena.“

NEDELJA, 6. avgusta 1972:

Na Pristavi io 15 otroška tombola, ki jo priredita krajevna SDO in SFZ.

V Slovenski hiši ob 18 ponovitev drame „Pilatova žena.“

V Slovenski hiši po mladinski maši (9.30) zvezna sestanka SDO in SFZ. Govoril bo prof. Tine Vivod.

SOBOTA, 12. avgusta 1972:

V Slomškovem domu ob peti obletnici smrti g. Kalana se ga bomo spomnili s posebnim spominskim večerom.

NEDELJA, 13. avgusta 1972:

V Slovenskem domu v Carapachayu mladinski dan.

V Slomškovem domu ob 9. uri dopoldan sv. maša za raj. g. Kalana, nato pa bomo skupno obiskali njegov grob.

SOBOTA, 26. avgusta 1972:

V Slovenski hiši ob 20 pevsko glasbeni festival.

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8327

SFZ—SDO MORON

bosta priredila na Pristavi v nedeljo, 6. avgusta ob 15

OTROŠKO TOMBOLO

Vabljeni!

SKA
SGBA

krstna predstava

alojz rebula
pilatova žena

dramatizacija in režija
nikolaj jeločnik

scenografija in upodobitev
arh. marijan eiletz

petek, 4., sobota, 5. avgusta 1972, ob devetih; nedelja, 6. avgusta, ob šestih

slovenska
hiša